

اما و اگرهای نشست برجامی وین/ آیا اروپا تصمیم به استقلال می گیرد؟

بیانیه پایانی نشست وین حاوی پیشنهادات کلیشه ای و بدون هرگونه ضمانت اجرایی بود اما آیا اروپا می تواند تصمیم سخت خود را برای استقلال سیاسی از ایالات متحده آمریکا بگیرد.

بیانیه پایانی نشست وین حاوی پیشنهادات کلیشه ای و بدون هرگونه ضمانت اجرایی بود اما آیا اروپا می تواند تصمیم سخت خود را برای استقلال سیاسی از ایالات متحده آمریکا بگیرد.

خبرگزاری مهر، گروه بین الملل - محمد قادری: نشست ۴+۱ با حضور جمهوری اسلامی ایران با موضوع بررسی شرایط جدید توافق برجام پس از خروج غیرقانونی آمریکا از آن، امروز جمعه در هتل کوبورگ وین برگزار شد.

در این نشست که به ریاست فدریکا موگرینی مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا به عنوان یکی از طرف های توافق برجام تشکیل شد، علاوه بر محمدجواد ظریف، وزیرای خارجه روسیه، چین، فرانسه، آلمان و انگلیس نیز حضور داشتند. اساس برگزاری این نشست، دستیابی به راه حل های روشن برای تداوم همکاری میان جمهوری اسلامی ایران و دیگر اضلاع برجام بود و مطابق برنامه قبلی قرار بود در پایان آن بسته پیشنهادی اروپا به ایران تحویل داده شود.

خانم فدریکا موگرینی اما در بیانیه ای ۱۰ ماده ای که در همین رابطه تنظیم شده بود به مواردی اشاره کرد که مطابق آن اروپا متعهد به حفظ برجام شده است.

در این باره اما نکات مهم و قابل تاملی وجود دارد:

اول؛ اگر بخواهیم مبنای کار را موارد ذکر شده در این بیانیه به ویژه آنچه در بند هشتم آن آمده است بدانیم، منطقاً هیچ تضمین روشن و عملیاتی که در آینده و در صورت کوتاهی اروپا بتوان از نظر حقوق بین الملل به آن اتکاء کرد وجود ندارد.

دوم؛ اعضای اروپایی برجام طی دو ماه گذشته و پس از خروج ایالات متحده آمریکا از این توافقنامه بین المللی، بارها و بارها در اظهار نظره های مختلف از ناتوانی خود برای الزام شرکت ها و موسسات تجاری، پولی - بانکی و بیمه ای برای تداوم همکاری با ایران سخن گفته اند، لذا قرار گرفتن جملات کلیشه ای این بیانیه در کنار آن اظهارنظرها، فضای متناقضی را تصویر می کند که به روشنی بیانگر ناتوانی اروپا در عمل به گفته های خود است.

سوم؛ سران کشورهای اروپایی عضو برجام در اظهارات پیشین خود بارها به مواردی چون نفوذ منطقه ای ایران از یک سو و برنامه موشکی کشورمان از سوی دیگر اشاره و بابت آن ابراز نگرانی کرده اند. حتی اجبار ایران به امضا و تصویب کنوانسیون بین المللی FATF؛ با همین پیش فرض صورت گرفته بود. حال سوال اینجاست که واقعا کدام یک از بندهای این بیانیه حاوی این تضمین خواهد بود که اروپا در آینده به بهانه هایی این چنینی، تعهدات خود را به حالت تعلیق درنیاورد.

بر این اساس و بر پایه آنچه طی ۴۸ ساعت گذشته از زبان رئیس جمهور و وزیر خارجه کشورمان مبنی بر مایوس کننده بودن پیشنهادات اروپا برای تداوم برجام بیان شد، به نظر می رسد که اروپا به هر دلیلی از جمله ترس از مقابله با آمریکا، همچنان حاضر نیست به صورت تمام قد و در قامت یک بازیگر مستقل بین المللی ظاهر شود.

بنابراین بدیهی است که جمهوری اسلامی ایران از پذیرش این پیشنهادات کلیشه ای و بدون هرگونه ضمانت اجرای حقوقی و روشن سر باز زده و منافع ملی خود را قربانی تردید و دوگانگی سران اروپا نکند مگر آنکه اروپا تصمیم سخت خود را برای استقلال سیاسی از ایالات متحده آمریکا گرفته و بدون تاثیرپذیری از مثلث عبری - عربی - آمریکایی نقش تاریخی خود را ایفا کند.